

[Stensballe.]

et Par Linier af, hvad Bladet skrev om Betænkningen. Det hævdes i den paagældende Artikel, at

„de arbejdsløse henvises med Reaktionen sædvanlige Kynisme til at hæve de nødvendige Midler til Livets Ophold ved Socialkontorerne, hvis de har opbrugt deres Understøttelse“, og det siges senere, at der er

„Tale om at forringe Kaarene for de daarligst stillede her i Landet“.

Det er altsaa noget, der siges med en Minister som Baggrund eller maaske Bagmand, hvad man nu vil kalde det, en Minister, der selv har Ansvar for de Love, som vi nu kræver opretholdt, og som blev gennemført paa et Tidspunkt, da Arbejdsløsheden var langt større, end den har været senere, og da man vidste, hvilken Situation vi var i og formentlig ogsaa i det væsentlige maatte blive i adskillige Aar frem i Tiden; og Ministeren havde endda dengang Mod til at ledsage sine Lovforslag med de mange Gange citerede Bemærkninger, der gav Udtryk for de nævnte Forudsætninger. Bemærkninger af den Art kan ikke skabe rolige Forhold om Ministerens dengang af ham selv saa stærkt anbefalede Forslag blandt de paa Grund af Arbejdsløsheden ulykkeligt stillede Medborgere. Efter min Opfattelse vilde det være heldigt, om en Agitation af den Art nu hørte op.

Den højtærede Minister vil efter vor Stilling i Dag kunne forstaa, at han ikke mere kan faa vedtaget nogen midlertidig Lov om Arbejdsløshedshjælp. Vi vil ikke forringe Vilkaarene, hverken for de daarligst stillede her i Landet, ej heller for Kommunerne, vi holder os til den af Ministeren gennemførte, nu bestaaende Lovgivning, og det, vi ønsker, er at faa den prøvet i sin fulde Udstrækning.

Den højtærede Minister var forleden Dag — hvad jeg ganske *en passant* skal omtale — inde paa Venstrebladenes Omtale af Arbejdet i Udvalget, idet der var en Bemærkning, som den højtærede Minister delvis citerede. Jeg afviste Diskussionen angaaende Bladmeddelelser i det hele taget, naar man skulde tale sagligt ved en anden Behandling; men efter at jeg nu har læst Fortrykket og set Ordlyden af det Udfald imod Venstrepressen, som den højtærede Minister fremkom med, vil jeg dog gerne oplyse Ministeren om, at det er mig, der staar bag den citerede Meddelelse. Det er altsaa mig, den højtærede Minister skal rette sine eventuelle Bebrejdelser imod. Dem kan jeg nu imidlertid ikke modtage, thi den

Meddelelse, der har staaet i Venstrebladene, den dækker akkurat vort principale Standpunkt, som ganske svarer til Betænkningens, og der var for den højtærede Minister ingen Grund til at tvivle om, at vort Standpunkt var vort endelige, navnlig ikke, hvis han havde læst hele Stykket op, thi der henvises netop til

„det principale Standpunkt, der blev givet Udtryk for ved Lovforslagets første Behandling“.

Yderligere staar der, at

„Udvalgets Betænkning vil blive afgivet i Morgen“,

og deraf maatte den højtærede Minister kunne forstaa, at Forhandlingerne i Udvalget var endt. Havde jeg anet, at den højtærede Minister vilde tillægge vore Meddelelser saa stor Betydning, at han kunde komme i Tvivl om, hvorvidt der var Mulighed for at naa videre i Udvalget, vilde jeg maaske have valgt et Par enkelte Ord noget anderledes; men den højtærede Minister maatte under alle Forhold have forstaaet, at en midlertidig Ændring i Arbejdsløshedsloven ikke lod sig gennemføre. Hvis der skal ydes Kommunerne Støtte, maa det ske paa anden Maade, ikke i Forbindelse med midlertidige Ændringer i Arbejdsløshedsloven. Hvad Udtalelsen om Venstrepressen angaar, vil Venstrepressen sikkert behandle Ministeren efter Fortjeneste og vel næppe særlig mildt efter alt, hvad der foreligger i den senere Tid.

I Forholdet til Kommunerne betyder Ministerens Forslag i øvrigt kun forholdsvis lidt. Hvis Lovforslaget gennemførtes med de Ændringer, der blev vedtaget ved anden Behandling, vilde der højst blive en Lettelse paa ca. 1 Mill. Kr. i Forhold til det oprindelig forelagte Lovforslag, og denne Lokkemad kunde i hvert Fald ikke være tilstrækkelig for os til at gennemføre Ændringer i Arbejdsløshedslovgivningen, selv af midlertidig Karakter. Det bliver under alle Omstændigheder en forholdsvis ringe Lettelse for Kommunerne, der kan vindes gennem dette Lovforslags Vedtagelse, saa ringe, at jeg ved, at mange Kommuner med mig ikke ønsker saadanne Ændringer gennemført i Arbejdsløshedsloven. De ønsker, ligesom vi gør, nu at faa den Lovgivning prøvet fuldt ud, som mit Parti vedtog sammen med Regeringspartierne i 1933.

Vi maa derfor, og jeg kan her ogsaa tale paa de Konservatives Vegne, fastholde, hvad vi har udtrykt i Betænkningen, at dette Lovforslag, hvis det gennemføres, vil betyde, at man ikke holder sig til Forudsætningerne for Lovens Vedtagelse i